

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 127/2015
12.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, као председника већа, судије Гордане Ајншпилер-Поповић и судије Браниславе Апостоловић, као чланова већа, у правној ствари тужиоца В.з.С. а.д. С., производња хране за животиње, фармацеутских препарата, пестицида и средстава за ДДД, С., кога заступа М.М., адвокат из С., против туженог И.К. д.о.о. предузеће за производњу, трговину и услуге из Б., кога заступа Д.Л., адвокат из Б., у поступку по ревизији туженог против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3155/14 од 07.11.2014.године, на седници већа одржаној дана 12.11.2015.године, доноси

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3155/14 од 07.11.2014.године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2064/13 од 22.01.2014.године, решење о извршењу на основу веродостојне исправе првостепеног суда Привредног суда у Београду Ив бр. 2089/13 од 25.02.2013.године укинута је у целости па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 58.881.787,85 динара са законском затезном каматом почев од 30.11.2012.године. Одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ главног дуга преко досуђене и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 1.155.480,00 динара.

Привредни апелациони суд је у посутпку по жалби туженог исту одбио као неосновану и потврдио пресуду Привредног суда у Београду у ожалбеним ставовима два и четири.

Против пресуде Привредног апелационог суда тужени је поднео благовремену и дозвољену ревизију, из разлога погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао ревизијом побијану другостепену пресуду на начин прописан чланом 408. Закона о парничном поступку

(„Службени гласник РС“ бр. 72/11; „Службени гласник РС“ бр. 55/14) и одлучио да ревизија туженог није основана.

Ревизијом добијана пресуда није захваћена битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на које се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а у самој ревизији нису наведене друге повреде поступка.

Предмет тужбеног захтева је обавезивање туженог на плаћање опредељеног износа на име неплаћене цене за испоручену робу по рачунима-отпремницама издатим од стране тужиоца.

Нижестепени судови су утврдили да је тужилац рачуне који су предмет захтева евидентирао у својим пословним књигама за опредељени износ потраживања. Тужени је на отпремницама-рачунима потписом и печатом утврдио пријем робе осим по рачуну број 3210011 и по рачуну број 304003, који укупно гласе на износ од 10.579.278,00 динара. Нижестепени судови су утврдили да наведени износ који је предмет тужбеног захтева, као неплаћени део цене по означеним рачунима тужени није платио тужиоцу. По утврђењу нижестепени судови, изводом отворених ставки тужени се сагласио са износом неизмирених дуговања према тужиоцу у укупном износу од 60.081.787,85 динара на дан 31.10.2012.године у коме су назначена и два рачуна по којима тужени није потписао отпремнице, односно рачун број 3210011 на износ од 4.495.176,00 динара и рачун број 304003 на износ од 6.054.102,00 динара. Вештачењем је утврђено од стране нижестепених судова да је од признатог износа дуга по изводу отворених ставки на дан 31.10.2012.године, 06.12.2012.године тужени извршио уплату од 1.200.000,00 динара, чиме је делимично извршио своје обавезе, а дуговање се свело на означени износ из тужбеног захтева.

Имајући у виду утврђено чињенично стање правилно нижестепени судови утврђују да су странке биле у међусобном пословном односу по основу уговора о купопродаји робе и то тужилац као продавац, а тужени као купац робе из асортимана тужиоца. Имајући у виду да је на свим рачунима који су предмет тужбеног захтева, осим два рачуна број 304003 и 3210011, тужени на отпремницама потврдио пријем робе, правилно нижестепени судови обавезују туженог на плаћање дугованог износа на име цене за примљену робу, јер тужени није доставио доказе да је извршио плаћања по наведеним рачунима.

Правилно, такође нижестепени судови усвајањем тужбеног захтева обавезују туженог за плаћање износа по два спорна рачуна-отпремнице на којима нема потписа туженог, којим би се потврдио пријем робе, ценећи да је изводом отворених ставки туженог од 31.10.2012.године тужени потврдио дуговање и по основу наведених рачуна, те исте делимично и измирио уплатом износа од 1.200.000,00 динара, то правилно нижестепени судови тужбени захтев сматрају основаним и тужиоцу досуђују и наведени износ. Из изнетих разлога правилно је другостепени суд за спорни износ од 10.549.278,00 динара, а по основу цене за робу по два означена рачуна сматрао да је потписом и овером печата са извода отворених ставки, којим су назначене неизмирене обавезе према повериоцу, а који се сачињава у складу са пословном документацијом странака тужени потврдио и

наведено дуговање од 10.549.278,00 динара. Тужени није изричито спорио да предметни извод отворених ставки није потписан од стране овлашћеног лица туженог, нити је достављао доказе које лице је овлашћено, већ се само позивао на нејасност потписа непредлажући графолошко вештачење којим би се утврдило да ли је наведени потпис - потпис законског заступника туженог или не.

Имајући у виду наведено и прихватајући све разлоге дате од стране другостепеног суда, правилно су нижестепени судови обавезали туженог на плаћање неплаћене цене по означеним рачунима досуђујући и камату због доцње туженог у исплати истих.

Нису основани ревизијски наводи у којима је суд одлучио само на основу налаза и мишљења судског вештака, као и да отпремнице не садрже све релевантне податке да би се тужени могао обавезати на плаћање цене по истима, јер су ови наводи супротни стању у списима према којима је суд изводио све доказе који су предложени, а које је оценио као подобне за утврђивање спорних релевантних чињеница, а потом оценом истих доказа утврдио чињенично стање од значаја за одлучивање о тужбеном захтеву.

Из наведених разлога, а на основу члана 414. Закона о парничном поступку о ревизији је одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**